

[Albertsen]

Jeg forstår, at et godt råd bliver karakteriseret som »fuldstændig vanvittigt«. Det er jo bemærkelsesværdigt, men måske ikke nogen overraskelse for dem, der har oplevet ministeren i andre forbindelser.

Det, der er tale om, er, at man har udsendt en redegørelse, som er misvisende og vildledende for kommunerne. Og når der er tale om noget sådant, er det klogt at besinde sig og overveje, hvad man skal gøre, når man i givet fald er så klog at erkende sine fejl.

Det, man har overset, er en lægeoverenskomst, en sygeplejeoverenskomst, miljøbestemmelser og en række lokale forhold, der spiller ind. Man har overset, at der vedrørende sammenligningsgrundlaget, 1981 i forhold til 1982, var tale om et år, hvor der var strejke på hospitalerne. Det vil sige, at belægningsen selvfølgelig var anderledes, og at de ambulante tal var betydeligt større.

Alle disse hensyn har man blankt overset i sin motivering og i sin forklaring, som altså ikke er en forklaring, men et dårligt bidrag til samarbejdet med de amtskommuner, som er forpligtede til at acceptere nogle nedskæringer som totale, men altså ikke får reelle anvisninger, og det vil sige, at princippet krone til krone ikke efterleves.

Så vil jeg stadig væk sige, uanset ministerens karakteristik, at det vil være klogt at kigge på den skrivelse og i givet fald udsende en undskyldning til kommunerne for, at man har begået en fejl og vurderet situationen helt forkert.

Nørgaard Sørensen (S):

Jeg vil gerne stille ministeren et meget konkret spørgsmål: hvis det nu viser sig, at tilbageføringen til 1980-niveau på landsplan vil medføre merudgifter for sygehuskommunerne, hvis de altså skal rette sig efter det, hvad vil ministeren så gøre?

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Til det sidste skal jeg svare, at denne diskussion har vi jo haft ord til andet i finansudvalget. Når vi nu får disse ting ind fra amtskommunerne, synes jeg, det må være rimeligt, at regeringen vurderer, hvordan det forholder sig.

Jeg er ganske overbevist om, at der ikke er tale om, at amtskommunerne føler, at dette er en misvisende skrivelse eller noget i den

stil. Jeg er ganske overbevist om ud fra mine informationer, også fra amtskommunerne, at de har taget særdeles seriøst på skrivelsen og er udmærket klar over, hvad der står i den.

Jeg skal fortælle hr. Albertsen – det kan hr. Albertsen naturligvis ikke vide – hvilke overvejelser vi har gjort os, før vi sendte skrivelsen ud, og det oplyste jeg i finansudvalget forleden dag. De 2 pct. af denne 3,4 pct.-stigning vedrører netop overenskomsterne med læger, sygeplejersker og andre plus ændrede miljøregler. Det har jeg oplyst, det er der ikke noget i. I mit svar nævnte jeg også den ene procent, som reelt er standardglidning, og det er den ene procent, vi altså skal hale ind på med den skrivelse, vi har sendt til amtsrådene.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 622

8) Til forsvarsministeren af:

Knud Damgaard (S):

»Hvordan vil ministeren sikre, at forsvarsstaben får en sammensætning, som giver hæren samme charge og de samme muligheder for indflydelse på forsvarsudviklingen og eventuelle strukturændringer som tidligere, efter at generaløjntant G. K. Kristensen skal afgå som stabschef, og når forsvarschefen fortsat er general i flyvevåbenet og den nye stabschef viceadmiral i søværnet?«

Knud Damgaard (S):

Jeg skal på ingen måde anfægte regeringens ret til at gennemføre det chefskifte, den har foretaget i forsvarskommandoen. Man kan måske anfægte klogskaben i det, men på baggrund af den reaktion, det har skabt i offentligheden, hvor man fra mange sider har kaldt det en »kupagtig metode«, vil jeg dog tillade mig i forsvarsudvalget at vende tilbage med nogle konkrete skriftlige spørgsmål angående proceduren.

Det, det drejer sig om i dag, er spørgsmålet om forsvarskommandoens sammensætning efter 1. maj 1983 og den betydning, det har ud fra de forsvarspolitiske forhold, vi oplever nu.

Det er en kendsgerning, at søværnet og flyvevåbenet i 1970'erne og 1980'erne har fået så godt som alt nyt materiel i forsvaret. Soci-